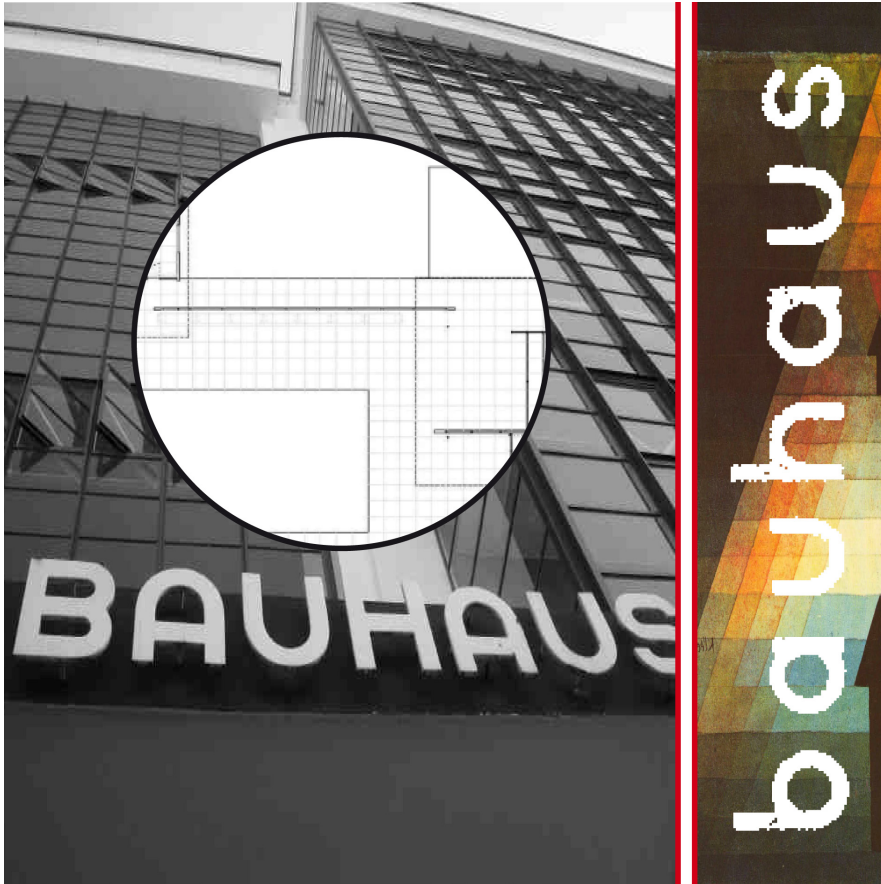

LA BAUHAUS: ART I TEMPS

Eugènia Poveda Santiago

Tutora: Lala Blay

Partint del fet que una tasca es considera creadora, és a dir, obra d'art, si il·lumina, crea i mostra l'estructura de l'època en la qual neix; aquest treball té l'objectiu d'analitzar si el que es feia a la Bauhaus pot considerar-se art. La Bauhaus es desenvolupa en l'època de la modernitat basada en el domini i la ciència; aquesta última permet la igualació reduint totes les coses a pur número.

Això comporta que el ser de les coses estigui determinat pel seu caràcter intercanviable, de mercaderia. El sistema que concep el que és en tant que mercaderia és el sistema capitalista. Aquest sistema conté una contradicció: D'una banda, en la mesura que les coses han de ser mercaderia i, per tant, tenir un valor de canvi fixat que no depengui de les característiques del propietari, necessita la igualtat dels homes i, per tant, un sistema polític democràtic; d'altra banda, per tal que el sistema capitalista funcioni cal una desigualtat social perquè la burgesia tingui els mitjans de producció i el proletariat hagi d'oferir la capacitat de treballar a canvi d'un sou. Per tal de fer desaparèixer la desigualtat social, l'art, tal com l'hem definit, pot resultar un instrument de revolució. L'escola Bauhaus nasqué amb l'objectiu de combinar acadèmia artística i escola d'arts industrials. Per tant, posava en relació l'art i els avenços científicotècnics. El curs educatiu estava conformat per diversos tallers dirigits per personalitats rellevants com Van der Rohe, Gropius, Kandinsky o Klee i era destacable la participació del col·lectiu d'alumnes en diferents tasques organitzatives de l'Escola. En arquitectura la tendència va ser la racionalitat vinculant-se a la indústria però tot i així els artistes sempre van ésser conscients que calia alguna cosa més, a part de ciència, per arribar a crear una obra artística, ja que l'art no és discurs vàlid i, justament per aquest motiu, té la capacitat d'il·luminar en què consisteix la validesa. La tendència pictòrica va ésser cap a l'abstracció desvinculant-se de la imitació d'una suposada realitat per tal d'aconseguir més llibertat personal sense caure en un art propagandístic relatiu a l'època. La Bauhaus va néixer en el context de la República de Weimar, una democràcia fràgil, i era pròxima a polítiques d'esquerra. A mesura que el partit nazi va anar assolint poder, es trobà amb impediments ideològics, artístics i directius. Tot i així, l'art va anar prenent el seu camí fins que es va tancar definitivament l'escola. Es pot concloure que les tendències de la Bauhaus converteixen l'art en revolucionari sense quedar limitades a un moment històric conflictiu sinó essent un absolut al valdre's per si mateix sense ésser relatiu a res.